

segédeket még mindig félre lehet vezetni? Nem urak, a fodrászsegédeket már nem lehet félrevezetni. Igenis, mi önállók akarunk lenni. De hány száz azoknak a száma, kik dacára férfikorunknak, még mindig csak az akaratnál tartva, reménytelenül tartanak a jövő felé. Igen, reménytelenül, mert önk ravasz politikájukkal gondoskodnak arról, hogy bennünket gyalázatos anyagi helyzetben tartva, lehetetlenné tegyék reményünk teljesedését. Sohase fájjon az önk feje a mi jövőnk miatt. Tisztelettel bért, emberhez méltó viszonyokat követelünk! Amely munkálatot ezt nem tudja nyújtani, az álljon maga is a munkások közé, de ne legyen senkinek kizsákmányolója. Mert csak ennek alapján, ezen az uton juthatunk tisztes, becsületes gazdasági és társadalmi viszonyok közé.

Önök azt mondják, hogy mindazon követeléseinket, melyeket kérünk, „már régen megadták” és hogy ez csak a „becsületesség és becsületesség harca”. Ezzel szemben röviden megállapítjuk a következőket: Hazug állítás az, hogy Budapest üzleteit 7 órakor nyitják és 8 órakor zárják; még nagyobb hazugság az, hogy minden munkásnak megvan hetenként a fél hétköznapi szabadnapja; ugyisint nem kisebb hazugság az sem, hogy a fodrászsegédnek megvan az egy óra ebédszünete és hogy nem kell neki a köpöcsészeket tisztogatni, a legelzártabb eselédmunkákat végezni. Ismétljük: ezek mind hazugságok, mint megannyi más állításuk. Aki hazudik, az becsületlen és a becsületesség harca és ennek alapján megtudjuk érteni azt is, miért fáznak annyira a szervezett munkás, a bizalmiférfi elismerésétől. Értjük, teljesen megértjük, önk megadnának mindent, csak e két utóbbit nem, mert ez utóbbiak alapján nemcsak elfogadni, de meg is kellene adni a követeléseket.

Azonban ez egyszer nem használ a rókapolitika. Az utolsó szó elhangzott: nem lesz addig nyugalom, míg szerény, igazságos követeléseinket az utolsó pontig meg nem adják! Akadhatnak árulók, akadhatnak sötét alakok, kik testvéreik harcának árulói lesznek, de minden becsületlen, öntudatos munkás forradalmi lévél, testtel és lélekkel velünk van, velünk kell hogy legyen és ha e harc nyomán megtelnek is a szenvedések poharai, nekünk győzni kell, mert velünk az igazság, velünk a becsületesség!

novus.

Marhák.

Bocsánatot kell kérnünk ezen nemesis és hasznos igavonóktól, hogy nevüket vonatkozásba hozzuk a budapesti fodrászsegédek egy csoportjával. Inkább illene azon másik jelző, mely a türelmes, kitartó és nagy föllu négylábat szimbolizálja. Csak hogy ezen négylába a hátán hordja a keresztet, azon fodrászsegédek pedig kirkól szó lesz a mellükön. Tehát megmaradunk az előbbinél. Ismét kitűnt, hogy a csordamódra lézeneg csapat öntudatos és szervezett vezetés nélkül a baromi nivóra süllyed és egy arculapást a másik után kell zsebrevágnia. Ilyen erkölcsi pofont kapott e hó 28-án a fodrászsegédek „14-es bizottsága” is; és ha áll az a tézis, hogy a neveltségesség ül, úgy ök ma már halottak.

Tudjuk milyen nagy hűhó között tartották meg azon zártkörű nagygyűléstüket, melyen az ipartestület szolgáltatának direktívája alapján kiűtötték, hogy ök tulajdonképpen be vannak csapva. Ök nem tudnak betegek lenni és így

egészségesen nagyon sok az a 43 fillér, amit hetenként betegsegélyezés címén fizetniük kell. Nosza rajta, megbízták jóskát írjon valamit és jóska irt. Elküldték az írást a munkásbiztosító pénztár igazgatóságának, kérték benne, hogy ök ezentul kevesebbet fizethessenek és amit eddig többet fizettek, azt pedig adják vissza. Ez még mind semmi. Jóska gondolt nagyot és merészet. Neki rugaszkodott és nyílt levelet irt patrónusuknak, Kossuth Francinak. Itt azonban tévedett, mert a nyílt levelet az ipartestület hivatalos nyomtatványába írta és nem küldte el a címzettnek. Lássá, hogy nem vagyunk rossz-akarója: addig éljen még Kossuth, míg azt a nyomtatványt elolvassa. Metuzsálem lesz belőle.

Szaktársak! Mindnyájan tudjuk szervezetünk állásfoglalását ezen kérdésben. Nevezetesen a jelenlegi állapot fenntartása. Mert mi egészséges észszel és gyomorral arra is gondoltunk, hogy betegségeknél nyomorgó szaktársainknak jól esik azon magasabb tápépzés, mely a magasabb befizetés után jár. Ne higye azonban senki azt, hogy talán kis fizetésű és csekély keresettel bíró szaktársak voltak azok, kik azon keseregték, hogy 43 fillért képtelenek hetenként fizetni. Oh nem. A legjobb fizetésű és keresettel bírók, vagyis a belvárosi üzleteiből kikerültek voltak azok. Olyan nyilvánvalóan lógatták a lólabát, hogy nem volt az a fekete lepel, mely azt eltakarni képes lett volna. Ezen uraknál 12 $\frac{1}{2}$ fillér nem határoz. Ök sokkal többet elkártáznak és billiárdoznak. Ök gavalérok és mindenek fölött hazaffyak. Tehát mi ökből is keseregték olyan nagyon?

Ki volt adva a parola s egy pár husos fazékért kesergő munkálatot és egy öntudat hiányában leledző, szervezeten alany azt teszi, mit neki gazdája parancsol; ha az saját jól felfogott érdeke ellen is van. Ez történt és ez szolgáljon nekünk intő példaul a jövőben. Tanuljunk meg, hogy szakmánkban ha koncra éhező alakok tolakodnak, mindenkor csak öntudatlan eszközei leszünk azoknak. Szervezett és öntudatos munkással ez meg nem történhet.

*

Az 1907-iki munkásbiztosító pénztárakról szóló törvény látszólag a munkáson van hivatva könnyíteni. Kimondja, hogy az eddigi arány, mely a betegsegélyezési járulékot a munkálatonál egyharmad, a munkásnál kétharmad arányban állítja meg, eltöröltessék és ezentul a betegsegélyezési hozzájárulást egyenlő arányban állítja meg. Vagyis felét a munkálatot, felét a munkás fizeti a járuléknak. Ezen rendelkezés a szegényebb sorsu munkálatóra kétségtelenül nagyobb terheket ró az előbbinél. A munkásra azonban áldásható intézkedés.

Nagyon sokan a munkaadók közül nemcsak levonják, de be sem fizetik a pénztárba a járulékot, míg csak végrehajtót nem küldenek a nyakára.

Mondjuk, ha a munkálatot keseregnének a súlyosabb terhek miatt, értenénk nagyrésztük kesergését. De e helyett a jóllakott és szép keresettel bíró belvárosi fodrászsegédek intézkedést beadványt a Munkásbiztosító pénztár igazgatóságához, melyben azt kérték, hogy a IV. osztályból a III. osztályba sorozzák a borbély- és fodrászmunkásokat. Tudniillik a IV. osztályban 43+43 fillér a járulék és napi 2 korona, azaz heti 14 korona a tápépzés. A III. osztályban 32 $\frac{1}{2}$ +32 $\frac{1}{2}$ fillér a járulék és 1 korona 50 fillér napi, 10 korona 50 fillér a heti tápépzés. Tehát 11 fillérért elakartak veszíteni 50 fillér napi

és 3 korona 50 fillér heti tápépzés. Józán fejfel ilyesmit elkövetni kész gonoszság. A pénztár igazgatóságának érteke hirta az ipartestület, a „14-es bizottság” és szervezettünk képviselőit. Ezen anketén szervezettünk képviselői a jelenlegi állapot határozott fenntartása mellett érveltek. Támogatta ebben az intézet igazgatóság is, mely kimutatta, hogy aki más kíván, az csak maga alatt vágja a fát.

Természetes, hogy az ipartestület Paprika Jancsija, ki még sehol részt nem vett anélkül, hogy epés mérgét személyekre ki ne öntse, ellenzett mindent, mi józán és okos érv volt. Neki csak pénz kell vissza.

Végre az igazgató kimondta azt, amit talán legelőszőr kellett volna mondani. Elmondta ugyanis, hogy ez év február 1-től egy új rendelkezés lép életbe, mely szerint a tagjárulékok hat osztályba lesz sorolva. Ezen díjtáblázat szerint a IV. osztályban, hol most a fodrászmunkások vannak, 29+29 fillér járulékok lesz fizetendő és a tápépzés ugy marad mint jelenleg van, vagyis napi 2 korona és heti 14 korona. Szervezettünk képviselői ehhez örömmel hozzájárultak, valamint az ipartestület kiküldöttei is.

Ekkor történt az a szégyenletes eset, hogy a hazaffyak ezt sem voltak hajlandók elfogadni, mert az ipartestület pénzbeszédje nem látta ezzel ideáljának megvalósítását, tudniillik, hogy a pénztár ismét visszamegy az ipartestület kezébe. Az ipartestület egy józán kiküldötteinek erőlyes megrovása terítette csak észre a tévelygöket.

Mi örülnék csunya felsüléseknek, legálabb az ipartestület kiküldöttei szemlőszemben látták, hogy kik képviselik a sötét butaságot és a józán öntudatot.

A mi diadalunk pedig munkakedvünket megkésztérezeti és a legerélyesebben folytatjuk a harcunkat szervezettünk kiépítésén, mely csak úgy lehet nagygyá, a fodrászmunkásság minden érdekét felkaroló tényezővé, ha az összmunakassággal karöltve, azt szociáldemokrata alapon fejlesztjük.

de.

Hírek.

Felhívás a csoportokhoz. Figyelmeztetjük a csoportok vezetőségeit, hogy mindazon tagok névsorát, kik a csoport megalakulása óta onnan eltávoztak, haladéktalanul küldjék fel a központba.

Értesítés. A magyarországi borbély- és fodrászsegédek szabad szervezete értesíti a szaktársakat, hogy az igazolványokat a mai naptól fogva kiadja.

A borbély- és fodrászsegédek szabad szervezete.

A nemzetközi titkárság. A mult évi augusztus hó 26—27-én Stuttgartban megtartott fodrászsegédek I. nemzetközi konferenciájának határozata értelmében a nemzetközi titkárság 1908 január 1-én kezd meg működését. A nemzetközi titkárság célja, hogy a különböző államokban levő testvérszervezetek között a kölcsönösségi viszonyokat ápolja s az összetartozandóság kapását a fodrászsegédek között szorosabbra fűzze. 1908 január 1-től kezdve a titkársághoz csatlakozott testvérszervezetek igényjogosult tagjainak jogukban áll az egyik országos szervezetből a másikba, minden külön díj lefizetése nélkül átlépni; munkanélküli segélyüket pedig mindazon külföldi testvérszervezetek bármely helyi csoportjánál vagy befizetőhelynél is felvehetik, amelyek eddig

a titkársághoz csatlakoztak. A nemzetközi titkársághoz eddig a következő államok testvérszervezetei csatlakoztak: Németország, Ausztria, Magyarország, Svájc és Angolország. Ennélfogva figyelmeztetjük szervezetünk tagjait, hogy külföldre való utazásuk előtt szervezetünkkel igazolványukat vegyék ki. A magyarországi fodrászsegédek szervező bizottsága.

Budapest. 1908 január 31-én Budapest fodrászsegédei mozgalmat indítottak, hogy helyzetükön javítsanak. Követeléseik a következők:

1. Üzletnyitás reggel 7 órakor, zárás este 8 órakor. A zárásra kivételt képez a szombati és ünnep előtti este. Minden napári ünnepen az üzlet d. u. 2 órakor zárandó.

2. Minden munkás részére hetenként fél hétköznapi szabadnap adandó. Oly héten, amelyen napári ünnep van, a szabadnap elmarad.

3. Egy óra ebéddió.

4. Cselédmunkák (köpöcsésze, ablak, kirakat és fémek tisztítása) eltörölendő.

5. Bérminimum: ellátás nélkül heti 11 korona, ellátással heti 5 korona. A munkabér hetenként fizetendő ki.

6. Kiszámlázási díj szombati, vasárnapra 6 korona, hétköznapra 2 korona.

7. Csak szervezett munkás alkalmazható. Bizalmiférfi elismerendő.

A harc folyik a munkásszolgálat minden fegyverével. Eddig közel 400 üzlet adta meg a követeléseket, szóval: a mozgalom halad a győzelem felé.

Veszteségünk. Major Gyula rozsnyói születésű 21 éves szaktársunk, Óbudán, még december havában tüdővészben hirtelen elhunyt.

A proletárbetegség ismét kiragadott táborunkból egy lelkes harcost, aki kitartó szorgalommal küzdött az összesség érdekében.

Haláláról csak elkésvé emlékezhetünk meg, mert eltemetéséről egy mi, mint az óbudai szaktársak csak jóval később értesülünk.

Sírját az ottani szaktársak január havában koszorúzták meg.

Órizzuk meg fiatalon elhunyt szaktársunk emlékét!

EGYLETI ÜGYEK.

Telefonszám: 99—49.

Meghívó. A magyarországi borbély- és fodrászsegédek szakegyletének vigalmi bizottsága folyó hó 16-án, vasárnap este 8 órakor a Szondy- és Vörösmarty-utca sarkán lévő „Merkur”-kávéház összes helyiségeiben táncpal egybekötött kedélyes estélyt rendez. Ennek keretében Pogány József elvtárs „Petőfi és a szocializmus”-ról felolvasást tart. Szíves megjelenésüket ezton kéri

a vigalmi bizottság.

A szakegylet helyisége VII. ker., Óvoda-u. 9. sz. alatt van.

Hivatalos órák minden délelőtt 10—12-ig, délután 2—7-ig.

Befizető óra minden kedden és pénteken este fél 9—10-ig.

Elhelyezés d. e. 10—12-ig.

A központi vezetőség minden szerdán rendes ülést tart. Ugyanekkor lehet bejelenteni a munkanélküliséget, valamint a választmány elvé terjesztendő tagsági díjak fizetésének a halasztás megadását is.

Felhívás és figyelmeztetés. Mindazon tagok, kik 12 heti tagsági díjjal hátralekban vannak, ha csak munkanélküliségüket nem igazolták és ez időre halasztást kaptak a választmánytól, a tagok sorából töröltenek. (Ha valaki a kapott halasztás után, ha csak rövid időre is, munkában volt, kötelessége a halasztást újból kérni, mert a felmentés elveszti hatályát.)

Felhívjuk ennélfogva a csoportok vezetőseit, hogy halasztást csakis azon esetben adhatnak a tagdíjak fizetésére, ha az illető tag munkanélkül van s a fentebb írt mód alkalmazásának szem előtt tartásával ettől eltérő esetekben minden tag törölendő, ki 12 héttel hátralekban van.

A központi vezetőség, szem előtt tartva az alapszabályok 6. §-át, annál inkább szigoruan érvényt akar ennek szerezni, mert a munkanélküli segélyre jogosultak száma immár növekedőben van s elejét akarja venni annak, hogy egyesek hanyagsága miatt a szaktársak megrövidítenek.

Azon vidéki tagok, akik oly helységben vannak, ahol nincsen helyi csoport, tagsági járulékaikat egyenesen a központnak tartoznak fizetni s a beküldendő tagsági díjakon felül 10 fillér melléklendő a tagsági bélyegek elküldésére.

Figyelmeztetés. Mindazon szaktársak, akik akár vidékre utaznak, vagy helyben lakást változtatnak, ezt feltétlenül jelentsék be az irodában a hivatalos órák alatt vagy a befizetések alkalmával.

Figyelmeztetjük egy a vidéki csoportok befizetőhelyeinek vezetőseit, valamint az együletünkkel levelezésben állókat, hogy minden néven nevezendő postaküldeményeket kizárólag az egyület címére és Klincsik János titkár-szaktársunk nevére címezzék a posta gyors és biztos kézbesítése miatt.

Értesítés. Az Óvoda-utca 9. szám alatt lévő összszervezetek minden kedden és pénteken este 8 órakor felolvasást rendeznek, melyre ezton is körjük a szaktársak tömegesen való megjelenését.

A központi vezetőség.

Figyelmeztetjük az összes szakegylet vezetőseit, hogy az országos közgyűlésre a küldöttöket — ha még mindezekig nem választották meg — az alapszabályaink 8—14. §. értelmében haladéktalanul válaszszzák meg az e hóban megtartandó taggyűlésen és ezt a központnak a legsürgöbben jelentsék be.

A központi vezetőség.

Értesítjük a szaktársakat, hogy e hó 11-én szakegyletünk könyvtárát megnyitottuk és minden kedden este fél 9-től fél 10-ig lehet könyveket a könyvtárból kivenni.

Hurm Gusztáv, könyvtáros.

Közönetnyilvánítás. Alxner Lajos szaktársunknak, aki 5 koronát adományozott a könyvtár javára, ezton mond köszönetet a központi vezetőség.

Vidék.

A soroksári győzelem.

A főváros közelében, Soroksár nagyközségben, a szociáldemokrata alapon szervezett fodrászsegédi kar megmutatta, hogy egy jól szervezett, üntudatos munkáscsoport mindent el tud érni, amit csak helyzetének javítására szakszükségesnek tart. Dicséret illeti soroksári szaktársainkat féltelmet nem ismerő, bátor küzdelmükért, melyet nehéz megpróbáltatások között dicsőségesen vívott meg.

Fallanxként állottak, mint egy ember, még a esendőr fegyverétől sem riadva vissza. Egynek sem jutott eszébe sztrájktróvó válni. Dicséret illeti meg a soroksári össz-munkásságot is, mely mindenben hűségesen támogatta soroksári szaktársainkat.

Szakszervezetünk vezetősége vette kezébe a békétlen munkáját és minden hatóság beavatkozás nélkül, január hó 28-án meg is lett a béke. Még pedig szaktársaink teljes győzelmével. Az összes munkáltatók aláírták az eléjük terjesztett követeléseket, melyeket szervezetünk szerződésformába öntött. Hat napig tartott a sztrájk, mely megmutatta, hogy az összetartás milyen erőt képvisel. Szaktársak tanuljatok!

A nagyváradi szaktársak szakegyletje f. évi január hó 27-én, este 9 órakor tartotta meg rendes évi taggyűlését, amelyen a központ képviselőjében Klincsik J. szaktárs volt jelen.

Egy L. elnök üdvözi a központi kiküldöttet, a megjelent szaktársakat és konstalja a határozatképességet és átadja a szót napirend előtt Klincsik J. szaktársnak.

Klincsik szaktárs örömmel üdvözi a megjelent szaktársakat a központ nevében és rövid, de tartalmas beszédben fejtegeti a szervezet kiépítésének a szükségességét és fontosságát a csoport által, amelyet támogatni, védeni minden szaktársnak kötelessége, mert csakis ez az egyedül hely, ahol az önművelődés és testvéri szeretet fejlesztését ápolják olyan értelemben, amely leginkább megfelel a munkásság érdekének.

Következett Papp J. szaktárs vezetőségi jelentése, mely a vezetőség szorgalmas munkájára vallott.

Zsigován J. pénztáros terjesztette elő még a pénztári jelentést, amit a taggyűlés a vezetőség jelentésével együtt egyhangul elfogadott és a vezetőségnek a felmentvényt megadta.

Egy elnök megköszönte az egész vezetőség nevében az eddig viselt tiszttséget és a jelölő bizottság kiküldése után a taggyűlést 10 percre felfüggesztette.

Uj vezetőség lett: Balogh E. elnök, Cseke I. alelnök, jegyző Cseke F., pénztáros, Tatai I., ellenőrök Ocsai J. és Prohánka I.

Választmányi tagok: Egy L., Papp J., Zsigován J., Tóth G., Márton J., Szakács J., Szaha K., Komáromi L., Jurovits M., Robicsék E., Kerekes Gy. és Gergely Gy. Póttagok: Bartók J., Kovács E., Fülöp J., Molnár L.

Balogh E. elnök megköszöni a bizalmat és igéri, hogy minden törekvése a vezetőségnek az lesz, miszerint a beléjük helyezett bizalomnak mindenképpen meg is feleljenek.

Utána Klincsik J. szaktárs állt fel szó-lásra és meggyőző érvekkel bizonyította, hogy ez az egyület nemcsak a szellemi fejlesztést segíti elő, hogy a társadalomnak hasznos tagjaivá lehessenek a fodrászsegédek, hanem minden erejével oda törekszik, hogy tagjai egy önönmaguknak, valamint magának az iparnak is hasznára válhassanak. És végül azt mondja, hogy nem elégedhetnek meg a fodrászsegédek azzal a képzelte intelligenciával, amelyet eddig hittek, hanem egy új irány felé kell már tekintenünk, ahonnan a világosság dereng.

Ebben a nemes, de igen nehéz munkában pedig ne számítsunk másra, mint önönmagunk erejére és szorgalmas munkánkra. Ne akassza meg ezen nemes cél keresztülvitelében a fodrászsegédek semmi kicsinyes dolog, hanem szikla szilárd meggyőződéssel

álljanak védelmére saját otthonukért, ha ezt a jövőben veszély fenyegetné.

Balogh E. elnök buzdító szavai után a gyűlés véget ért.

Kolozsvár. A kolozsvári szaktársak január hó 28-án, este 9 órakor tartottak egy eléggé jól sikerült nyilvános gyűlést.

Az egybehívó *Diószeghy* szaktárs ajánlata elnöknek *Keresztes Károlyt*, jegyzőnek pedig *Kahajda Balázst* szaktársat választották meg.

Pató Nándor, mint a napirend előadója, hosszabb beszédben foglalkozott a fodrászsegédek gazdasági helyzetével és különösen a kolozsvári állapotok gyalázatoságát igyekezett a maga valódiságában bemutatni.

Utána *Klincsák János* szaktárs szólalt fel, aki mindjárt a kolozsvári mesterek „humánus” cselekedeteire hívta fel a szaktársak figyelmét.

Ezek az urak beiratkoztak a kolozsvári kutyaszövetségbe és a szövetség támogatásával felemelték a munkárákat, a munkások pedig dolgoztak továbbra is ugyanolyan „nagy” fizetésért, ugyanolyan gyalázatos munkaviszonyok mellett, mint azelőtt és ha a munkások meg fognak mozdulni, hogy feleljenek az ő munkájuk árát is és tisztességesebb munkaviszonyokat mernek majd követelni, akkor a mester urak megint a hazafiságot fogják segítségül hívni, hogy kijátszassák a munkások követeléseit. Ami a legsajnálatosabb ebben a dologban, hogy a fodrászsegédek között is akad egynehány, aki lelkesen támogatja a mestereket ebben a „nemes” törekvésben, meglepészenek a mesterek által nekik dobott 4 koronáska bérjavitással, amit 80—100 korona bevételre tőbbletből nagy kegyesen „felajánlottak” egynehányan.

Foglalkozott még *Klincsák* szaktárs kolozsvári szaktársaink szervezkedésével, amelylyel holmi papi maszlagoktól megtévesztett „legényegyleti” tagcskák sehogy sem tudnak megbarátkozni.

Továbbá rámutatott a szervezkedés fontosságára és szükségességére, bizonyította azt, hogy a fodrászsegédek csak úgy bírnak haladni előre és csak úgy tudják a saját érdekeiket kellően megvédeni, ha egy szervezetbe tömörülnek.

Felszólalt még *Kohajda B.* és *Pató N.* szaktársak, mire a nyilvános gyűlés véget ért.

NYILT TÉR.*

Tek. Deffert János urnak

Budapest.

Tisztelt barátom! A szerkesztése alatt 1905. évben megjelent Fodrászsegédek Szak-közlönyében politikai cikkeket jelentek meg tőlem, vezetéknevem „Vadász” jelzés alatt. A változó viszonyok időközben, mint ünt, engem is eltereltek az akkori nézeteimről és radikálisabb felfogás felé hajtottak. A fentemlített szaklap politikai pártállását ma a „Fodrász Ujság” képviseli és nagy meglepetésem látom, hogy ezen újságban sorozatosan jelennek meg a közlemények „Vadász” jelzés alatt.

Szükségesnek tartom tehát kijelenteni, hogy a cikkirő velem nem azonos és irányával egyet nem értek.

Budapest, 1908 január hó 22-én.

Kész hiva

Vadász Jenő
magántisztviselő.

* Ezen rovathban közöltektört a szerkesztőség nem vállal felelősséget.

Nyilvános köszönet. Mindazok, kik szeretett férjem elhalálzásából kifolyólag a Magyarországi fodrászsegédek szakegylete által kibocsátott iven adományaikkal hozzájárultak anyagi helyzetem megkönnyítéséhez, fogadják leghálásabb köszönetem kifejezését. Ugyiszintén mindazoknak, kik nem kimélve semmi fáradságot és voltak szívesek a gyűjtő-ívvvel a gyűjtés céljából eljárni.

Budapest, 1907 november 9-én.

Özv. Tóth Istvánné.

Nyugta. 186 kor. 10 fillér, azaz egyszáznyolevanhat korona és tíz fillérről, mely összegre a Magyarországi borbély- és fodrászsegédek szakegyletétől, amit szeretett férjem elhalálzásából kifolyólag iven gyűjtött össze, a mai napon hiány nélkül köszönettel felvettem.

Budapest, 1907 november 9-én.

Özv. Tóth Istvánné.

IRODALOM.

Természet és társadalom. Századokon keresztül sanyargatta, torzította az általa kiszajított tudomány az egyház és vele kapcsolatban a mindenkor uralkodó osztályok egyoldalú és többnyire tudománytalan felfogása.

Derekas és fárszó munkára vállalkoznak tehát mindazok, kik a felgyülemlett értéktelen limlomot kiakarják takarítani a tudomány épületéből. Szükségesnek tartjuk, hogy ezt megjegyezzük, a „Természet és társadalom” című tudományos könyvtár megindulása alkalmával.

Jászi Oszkár: „*Mi a szociológia?*” című könyvével kezdi meg a sorozatot. Hasznos és okos könyv, azonban nézetünk szerint a fogalmakkal és különböző szakkifejezésekkel teljesen tisztában nem levő laikus csak akkor veszi hasznát, ha a sorozatot végigolvassa, mert e munka körülbelül a betetőzése annak, amit a többi tudósok a sorozat többi könyveiben megalapoznak és felépítenek.

Mudszar József: „*Az ember származása*” címen az ember fejlődését természetudományi alapon tárgyalja. Felhívjuk munkatársaink figyelmét e munkára. Ha végigolvassuk, tisztán és világosan látjuk az egyházi világlétfogás hamis és értéktelen voltát. Megértjük, hogy az ember miképpen fejlődött ki fokról-fokra az állati sorból, nem pedig úgy, ahogy a biblia meséli hamisan és nevétséges tudatlansággal állítják. Számos ábrával támogatja a szerző a tételeit.

Kunfi Zsigmond: „*Népköztudásunk bűnei*” című könyve gyatra népköztudásunk valóságos vádlevelé. Ebből a könyvből igazán megérthetjük azt, hogy parasztsorból miért került ki olyan ritkán iskolavégzett ember. Tánitúnk jó része ehéberen tengődik és tudatlan, a gyerekek pedig már zsenge korukban napszámba járnak. Amit tanulnak, az mindennek nevezhető, csak tanulásnak nem. Kedves esemégt is találunk a könyvben. Néhány idézetet a katekizmusból. Mi, akik a munka közepette már rég elfeledtük ezeket, most, mikor viszontlátjuk, megborodunk. Igazán csodálatos, hogy micsoda merészséggel adogadják be a gyerekeknek ezeket az égbekiáltó szamsárgásokat. Példákkal bizonyítja azonkívül a szerző a külföldi és hazai iskolák között levő óriási különbségeket.

Nagy börtön. Ezen a címen egy igen kedves és rokonszenves könyv került mostanában a könyvpiacra. Szerzője *Révész Béla*, aकिनek tárcái gyakran olvashatták az elvtársak a „Népszava” hasábján. Révész könyvére elmondhatjuk, hogy ilyen jó és igazán művészi novellas történet meg kevés került a könyvpiacra. Révész történetei eleven, színes dolgok. Akármilyen jelentéktelen tárgy az, olyan szép köntösbe tud öltöztetni, hogy igazán élvezet olvasni. Nem is annyira a tárgyat tetszenek tehát, mint inkább a történeteknek kidolgozása. Révész könyve megerdemli, hogy a munkások szeretettel és élvezettel forgassák. Történeteknek alakjai a mi sorainkból, a szegény emberek közül valók és

ezért is kedves lehet nekünk Révész Bélának eme könyve. Könyvtárainknak különösen ajánljuk, hogy szerezzék be, ára 1:20 korona.

Mene Tekl. Alig van kérdés, mely korunk gondolkodóit annyira izgatná, mint az, hogy miképpen alakul majd ki az eljövendő új világ, a mi világunk. Egész könyvtárt tesz ki az erre vonatkozó tömördek kisebb-nagyobb könyv. Arnold *Passer Mene Tekl* című merész könyve azt a kérdést állítja fel, vajjon mi történne akkor, ha a kapitalista állam valami kimondhatatlan erőfeszítéssel nyíra letörné a proletariátust, hogy az további harera egyáltalán képtelené válna. Ez a feltevés a regény alapjondolata és egyuttal kiinduló pontja. Vaskövetségességgel és erős tollal rajzolja meg a szerző a bekövetkező pusztulást. Európa szegényné, züllötté válna, a kifosztott, védekezősre képtelen, satnya nemzedék végre is egy elkeseredett lázadással betetőző a túlhaladt kapitalizmus kulturrellenessé mívét és az afrikai (szabad állam) kommunista állam néhány visszért boldog tagja romba dőlve találat az ősei által százdokkal ezelőtt elhagyott földet. Mesterei kézzel festi le a szerző könyvében az egykor öntudatos, majdan esőselékké süllyedt tömeget, a kiáltó nyomort és voltak szemben a kommunizmus kultúrával teljes államban élő erős, okos, békés emberek.

A fordítás *Welter Jakab* elvtársunk avatott tollát dicséri. A gyönyörtől cinkép Sartori Silvio elvtársunk munkája. A könyv ára 80 fillér. Előszóval, tartalmával és művészi külsejével fogya mindenképpen megérdemli e munka, hogy minél szélesebb körben elterjedjen.

Fentebb ismertetett munkák a Népszava könyveskereskedésben (Nyár-utca 1) kaphatók.

A szervezett munkások figyelmébe!

Az osztályuralom bizonyos szempontból tekintve nem más, mint a merényletek szakadatul sorozata az emberek élete és egészségére ellen. Az élelmiszerek s ruházati cikkek folytonos drágítása, a megdöbbentő lakásvizonyok, a munkásvédelem hiányossága, egészségellenes műhelyek, rossz munkaviszonyok, gyermekmunka stb. a munkásság tulajdon részére, különösen nálunk, a legkihívatólabb testi és lelki nyomorúságot eredményezik. A nyomorúság és tudatlanság következtében dobja magát a munkásság mindjónapban korunk egyik legveszedelmesebb társadalmi nyavalyájának, az alkoholizmus karjába. Nines ma már meggyőződött szocialdemokrata, aki nem érezné szükségét a nép felvilágosításának az egészség követelményeivel szemben. Nines oly elvtárs, aki az alkoholizmus által okozott rettenetes károk elleni küzdelemet szükségeselemnek tartaná. E küzdelem megváására hívjuk fel Magyarországi proletariátját és szocialdemokrata szervezetét. Az alkoholizmus elleni agitáció, a felvilágosítás munkájára egyesüljünk. Leplezzük le a nép előtt az osztályuralom bűneit. És tegyük céljává a mi viszonyaink mellett igazán forradalmi törekvést az egészségesek életmódra. Céljaink elérésére a szervezkedésen és szóbeli agitáción kívül a sajtó erejét is igénybe kívánjuk venni s ebből a célból egy havonta megjelenő folyóiratot adunk ki „*Az Abstinens*” címen. A lap célja nemcsak az alkoholizmus elleni küzdelem, de foglalkozni kívánunk mindazon kérdésekkel, melyek a munkásság egészségüggyel összefüggésben állnak. Nem száraz, tudományos cikkeket közlünk, erősségünk lesz a nyelvi egyszerűsége és szépsége. A tudományos kutatások igazságait akarjuk hirdetni a szocialdemokrata meggyőződésünk elvi alapjáról. Lapunk munkatársai közzé az alkoholizmus elleni küzdelem és egészségügy hivatott művelőit sikerült megnyernünk. Állandó szépirodalmi tárcarovatunk a legjelesebb tárcáiroknk műveit sorakoztatja fel.

Kérjük elvtársainkat s a szakszervezetek t. vezetőseit, hogy céljaink támogatására a lap megjelenését előfizetésükkel lehetővé tenni szíveskedjenek. Igyeekünk fogunk arra, hogy az ország számos kisebb szervezetébe, hol még ily csekély áldozatra sem képesek az elvtársak, a lapot díjtalanul megküldjük. Az előfizetési árak: egész évre 2 korona, félve 1 korona. Az előfizetési pénzek *Fenyves Jenő* címére, Budapest, VII., Nyár-utca 1. szám alá küldendők. Elvtársi üdvözléssel!

„*Az Abstinens*”
szocialdemokrata alkoholellenes folyóirat
szervező bizottsága

A lap első száma múlt évi december hó 10-én jelent meg.

Szaktársak! Agitáljatok a Népszava napilap érdekében.

Fachblatt der Barbier- und Friseurgehilfen Ungarns

Offizielles Organ des Fachvereins der Barbier- und Friseurgehilfen Ungarns.

Laut Beschluß des Organisationskomitees unterblieb die Ausgabe der Nummer vom 1. Dezember v. J. und die des 1. Januar d. J. zu diesem Beschlusse lagen dem Organisationskomitee wichtige, besonders aber taktische Gründe vor.

Zieh die Lehren!

(Ng.) Die Friseurgehilfen Budapests haben sich in Bewegung gesetzt. Bescheiden, vielleicht gar zu bescheiden sind ihre Forderungen, mit welchen sie an ihre Arbeitgeber herangetreten sind. Die Antwort darauf ist: Denunzierung, Verleumdung. Aber all das nützt ihnen nichts mehr. In den Herzen ist das Feuer intensiver, die Glut schmelzender geworden; in den altverrosteten Adern quillt neues Blut, die abgestumpften Geister erfüllen neue Begeisterung. Und der Kampfplatz hinterläßt seine Spuren, die sich darin offenbaren, daß von den Fittichschlägen der Organisation die von den Arbeitgebern angelegten Ketten von den Händen Hunderter Arbeiter zerschellt herabfallen in den Staub, in den Kot.

Nur vorwärts, Kollegen, nur immer vorwärts, Brüder: das ist der richtige Weg! Die Flamme Eurer Begeisterung soll auch noch Eure unbefreiten Brüder durchdringen und in ihren Herzen revolutionären Geist und Selbstbewußtsein erwecken. Das Indenkotreten unserer menschlichen Würde, die Ausbeutung des wirtschaftlich Schwächeren soll ein Ende nehmen! Schließt die Reihen; hinein in die Organisation! Auf in den Kampf; wir dürfen nicht die letzten sein in den Reihen der organisierten Brüder, unter den Millionen der kämpfenden Arbeiter! Vorwärts, Kollegen, kämpfet! Ihr aber, Friseurgehilfen Ungarns, ziehet die Lehren! Stärket Eure Organisation, ziehet die Lehren aus diesem Kampfe, kommt zu dem Bewußtsein, daß Ihr der Habgier, dem Ausbeutungsweber der Arbeitgeber stets vollkommen gegenüber und kampfbereit entgegentreten müsst!

Das ist jene Flamme, die Millionen der Arbeiter durchdringt; die, wenn sie muß, verwüstet, den Kämpfenden Kraft und Ausdauer verleiht, auch auf die naheliegenden Ortschaften überschlägt und mit ihrer produktiven Kraft neuen Geist, neue Ideen wachruft in den Herzen der ausgebeuteten, geknechteten Proletariat. . . In dem Tiermenschen erwacht das Menschliche; er kommt zum Bewußtsein, daß er Anrecht auf das Leben und eine menschenwürdige Lebensweise hat.

Und er zieht in den Kampf. Er legt die Werkzeuge nieder; nur mit der Macht der ruhenden Arbeit bewaffnet, seine Ausbeuter zur Ernüchterung zu bringen. Aber es kommt die Behörde, die zur Unterdrückung des arbeitenden Volkes zu jeder Zeit bereitstehende Macht und schleppt auf einen Wink der mit den Machthabern verbündeten Arbeitgeber die Kämpfenden in die Kasematten der Polizei. . .

Sie wurden unschädlich gemacht. Aber die Nachricht von der Einkerkung von

vierzehn unschuldigen Arbeitern kommt auf Windesflügeln: sie dringt in die Arbeitsstätten der Arbeiter, in die Fabriken und Gehöfte ein. Und ein Wunder geschieht. Die Hammerschläge hören auf, das Maschinengerassel verstummt, die die Muttererde bearbeitenden Geräte liegen unberührt umher, hier wie dort. Alles ist still geworden, alles Leben ist ausgestorben; nur die entrüstete Masse fordert stürmisch, tobend die Freilassung der Unterdrückten. Und die Arbeitersolidarität siegt: die Macht der Organisation triumphiert über die Tyrannei. Einige Stunden und die Unterdrückten sind befreit, und auf dem Schlachtfelde erblüht die Blume des Sieges auf den Trümmern der Habgier der Arbeitgeber. . . *Denket nach, ziehet die Lehren! Unser Platz kann nur dort sein, wo die Fahne der arbeitersolidaritätlichen Solidarität, der genossenschaftlichen Liebe, der Sozialdemokratie, weht!*

Und es gibt noch immer Irreführte, noch immer gibt es Unaufgeklärte, noch immer gibt es unmündige Gruppen, die mit hochfahrenden Devisen, vielleicht unter dem Eindrucke des Alkohols oder der Unwissenheit, zur Waffe in den Händen ihrer Ausbeuter werden, gegen sich selbst, gegen ihre, auch um ihr Wohl kämpfenden Brüder und gegen ihre Arbeitgeberossen.

Das eine Lager kämpft in schonungslosem Kampfe, auf dem Boden des Klassenkampfes stehend, mit der Waffe der Aufgeklärtheit, des Klassenbewußtseins im Interesse ihrer Arbeitergenossen. Das andere Lager begeht unterdessen offenen Verrat gegen die Interessen ihrer eigenen Brüder!

Auch daraus ziehet die Lehren! *Der Verteidiger der wahren Interessen der Friseurgehilfen kann nur jenes Lager, jene Organisation sein, die im Bewußtsein ihrer Klassenlage selbstbewußt, Hand in Hand mit den Millionen der Gesamtarbeiterschaft vorwärtsschreitet, dem Ziele, der Befreiung der Gesamtarbeiterschaft zu. Bedenket, ziehet die Lehren!*

Wer sind die Ehrlosen?

An anderer Stelle unseres Blattes haben wir der Bewegung der Budapester Friseurgehilfen bereits Erwähnung getan. Diese Bewegung will unseren Arbeitgebern — allem Anscheine nach — nicht gefallen, höchstwahrscheinlich aus leichtbegreiflichen Gründen. Besonders aber mag diese Bewegung die ewig um den Fleischtopf herum nagenden Herren in der Genossenschaft recht schmerzlich berühren. Darauf weist der Umstand, daß diese Herren durch den immer dienstfertigen „Jóska der Genossenschaft“ in der letzten Nummer des Genossenschaftsorgans „Fodrász Ujság“ einen hinterlistigen Ausfall gegen die Friseurgehilfen und deren Fachverein richteten ließen.

Obschon man dieses ihr Philosophieren nicht im geringsten für ein Meisterwerk betrachten kann, wollen wir uns ausnahmsweise doch ein wenig damit befassen.

Unsere Arbeitgeber sagen: „Wenn die Gehilfen, Forderungen haben, mögen sie diese dem Plenum der Meister unterbreiten.“

Nun, geehrte Herren in der Genossenschaft! Wir sind durchaus Anhänger des Kollektivsystems und der auf Grund dieser Idee zustande gekommenen Kollektivverträge. Sollen aber solche zustande kommen, ist es vonnöten, daß beide Teile auf dem gleichen Kulturgrade stehen sollen. Nun haben aber die Herren — pardon, daß ich aufrichtig bin — bei Gelegenheit der vor zwei Jahren stattgefundenen Bewegung diesbezüglich ein sehr schwaches Zeugnis an den Tag gelegt. Mögen die Herren nur ein wenig zurückdenken! — Was hat es genützt, daß wir baten, betelten, daß unser seither verstorbener Kollege Stephan Tóth sich bei Ihrer Generalversammlung fast die Lunge lahmgerechnet hat, um Sie eines Besseren zu überzeugen; was hat es ferner genützt, daß Ihre Generalversammlung ein bevollmächtigtes Komitee zur gemeinschaftlichen Regelung der Arbeitsverhältnisse entsendete?! Gar nichts. Das Resultat davon war, daß das 21er Komitee zusammentrat, dessen 18 Mitglieder ausgesprochen haben, die Forderungen der Hilfenschaft zu bewilligen und vertragsmäßig zu sichern. Dann haben die Herren das unter aller Kritik stehende Vorgehen beobachtet und mit allerlei Hintertrieben das im vollsten Sinne des Wortes „mit ganzer Vollmacht bekleidete Komitee“ auseinandergesprenzt. . . Den Arbeitgebern aber, die sich um die künftighin zu befolgenden Verhaltungsmaßregeln an die Herren wandten, haben Sie kurz gesagt: „Ach, was! Öffnen und sperren Sie, wann es Ihnen beliebt!“ Nun, meine Herren! Die zu so einem Vorgehen ihren Arbeitern gegenüber fähig sind, die haben kein Recht dazu, ungehalten darüber zu sein, wenn ihre Arbeiter der Spiegelfechterei satt sind und endlich ihre Rechte zu verwirklichen suchen, nicht einmal dann, wenn diese Arbeiter auch mit den radikalsten Mitteln kämpfen, um sich menschliche Verhältnisse zu schaffen.

Aber gehen wir weiter! Die Herren machen auch Entdeckungen und philosophieren dazu. Sie entdecken — um ihre Zitate wörtlich zu nehmen —: „Wir nehmen nur die Arbeitskraft unserer Gehilfen und ihre Mitarbeit bei der Ausübung des Gewerbes in Miete.“ — Aber, aber, meine Herren, was für Böswilligkeit und Verwegenheit ist es von Ihnen, diesen Satz auf die Zunge zu nehmen. Haben die Herren es denn schon vergessen, daß Sie uns verfolgten, Hunderte unserer Kollegen mit dem maßlosesten Terrorismus an der Organisation verhindern? Wie oft haben wir es den Herren in die Ohren getrommelt: Unsere Arbeitskraft verkaufen wir; aber unsere Seele, unsere Ueberzeugung geben wir nicht in Pacht. Und die Herren waren nicht nur blind, sondern auch stoektaub. Die Herren haben vergessen, daß man den Leib wohl in Ketten legen, in seinen freien Bewegungen hemmen kann; aber keine Macht auf der Welt gibt es, die den Geist in seinem Schwunge, in seiner Entwicklung zum Stehen zu bringen vermag!

Wenn es den Herren erlaubt war, Jahre hindurch zu terrorisieren, um uns auch weiterhin unterdrücken und in einer sklavischen Behandlung halten zu können, dann

können wir mit ruhigem Gewissen mit welchen Waffen immer kämpfen, um die Ketten abstreifen zu können, die Ihr herkömmlicher Terrorismus uns angelegt hat.

Die Herren sagen: „Ihr wollt doch auch selbständig werden.“ Gemach, gemacht, meine Herren, wozu denn diese Pharisäerei, dieser verführerische Sirenen-ton? Glauben Sie denn, daß man die Friseurgehilfen noch immer irreführen kann? Nein, meine Herren, die Friseurgehilfen kann man nicht mehr irreführen! Sie haben recht, meine Herren, wir wollen selbständig werden. Aber wie viele Hunderte in vorgerücktem Alter stehende Kollegen gibt es, die noch immer beim guten Willen haltend, hoffnungslos in die Zukunft blicken und schon fast ein Menschenalter hindurch Ihre Tyrannei erdulden müssen... Jawohl, hoffnungslos, weil die Herren Arbeitgeber mit schlauer Politik und allerlei Hintertrieben sorgen, uns in schändlichen materiellen Verhältnissen haltend, die Verwirklichung unserer Hoffnung zu vereiteln. Niemals soll den Herren der Kopf ob unserer Zukunft schmerzen. Anständigen Lohn, menschenwürdige Behandlung fordern wir. Derjenige Arbeitgeber, der dies nicht bieten kann, stelle sich in die Reihen der anständigen Arbeiter und werde nicht zum Ausbeuter und Unterdrücker seiner Mitmenschen und Arbeiter; denn nur auf diesem Prinzip, auf diese Weise können wir in anständige, ehrliche wirtschaftliche Verhältnisse gelangen.

Sie sagen, meine Herren, daß Sie alle Forderungen, mit welchen wir hervortreten, „schon längst bewilligt haben“ und daß dieser Kampf der Ehre und der der Ehrlosigkeit ist. Demgegenüber — um kurz zu sein — konstatieren wir folgendes: Es ist eine läugerische Behauptung, daß in Budapest die Friseurgeschäfte um 7 Uhr geöffnet und um 8 Uhr geschlossen werden; eine noch größere Lüge ist es, daß jeder Arbeiter als Ersatz für den Sonntagvormittag seinen freien halben Wochentag hat; nichtsdestoweniger aber ist es eine noch größere Lüge, daß die Friseurgehilfen ihre Stunde Mittagspause haben und daß sie nicht die erniedrigendsten Dienstbotenarbeiten verrichten müssen. Wir wiederholen: das sind lauter Lügen, wie es Ihre sämtlichen anderen Behauptungen sind. Wer lügt — der ist ehrlos! Sie haben recht, meine Herren: das ist der Kampf der Ehrlichen und der Ehrlosen und darum können wir es auch verstehen, warum es Ihnen vor den organisierten Arbeitern und der Anerkennung der Vertrauensmänner graust; wir wissen sehr gut, daß Sie alles bewilligen möchten, nur die zwei letzteren nicht, denn auf Grund dieser letzteren brauchten Sie die Forderungen nicht nur zu bewilligen, sondern Sie müßten sie auch einhalten.

Indeß, meine Herren, diesmal wird Ihnen Ihre Schlaumeierpolitik nichts mehr nützen. Das letzte Wort ist gefallen. So lange wird keine Ruhe mehr sein, bis unsere bescheidenen, gerechten Forderungen nicht bis auf den letzten Punkt erfüllt sein werden! Es können sich Verräter treffen, Dunkelmänner finden, die zu Verrätern an dem Kampfe ihrer Brüder werden; jeder selbstbewußte, ehrliche Arbeiter aber wird mit revolutionärer Glut, mit Leib und Seele mit uns sein, ja muß mit uns sein. Und wenn während des Kampfes auch die Leidenskelche zum Ueberlaufen gefüllt werden, wir müssen und werden siegen, denn: mit uns die Gerechtigkeit, mit uns die Ehrlichkeit!

Novus.

Wiederkäufer.

Wir müssen diese edlen und nützlichen Zugtiere um Entschuldigung bitten, daß wir ihre Rassenbezeichnung mit einer Gruppe der Budapester Friseurgehilfen in Verbindung bringen. Es möchte vielmehr eine andere Bezeichnung am Platze sein, die jene anderen geduldigen, ausdauernden und großbrühtigen Vierfüßler symbolisieren. Aber diese Vierfüßler tragen das Kreuz auf dem Rücken; während jene Gruppe der Friseurgehilfen, von denen die Rede ist, es auf der Brust tragen. Also müssen wir bei den Vorigen bleiben. Es stellte sich einmal wieder heraus, daß diese andere Herde gleich umherirrende Truppe ohne zielbewußte Führung auf das Niveau einer verstandlosen Viehherde gesunken ist und eine Mausechelle um die andere erdulden muß. Eine solche Mausechelle hat das 14-er Komitee der Friseurgehilfen am 28. v. M. erhalten, und wenn die These „die Lächerlichkeit bringt um“ wahr wäre, so wären diese Herren schon tot.

Wir wissen, mit welchem Geschrei diese Friseurgehilfen jene „denkwürdige“ Versammlung abhielten, bei welcher sie es auf den Ruf und die Anregung des Genossenschaftsinkassanten herausbrachten, daß sie eigentlich betrogen sind. Sie können nicht krank werden, und so, in gesundem Zustande, sind jene 43 H. eine sehr große Summe, die sie an „Krankenbeitrag“ allwöchentlich zu entrichten haben. Also drauf los! Der Inkassant und Vorstand der Gruppe jener in Rede stehenden Friseurgehilfen wurde auf seinen eigenen Vorschlag betraut, etwas darüber zu schreiben. Und der Inkassant hat geschrieben — ohne Verstand. Das Schriftstück wurde der Direktion des Arbeiterversicherungsamtes zugesendet. In dieser Schrift wurde verlangt, in Zukunft an Beiträgen weniger zahlen zu müssen, was sie aber bisher mehr bezahlt haben, das zahle man ihnen zurück. Das alles ist aber noch gar nichts. Der Jóska der Genossenschaft und Redakteur ihres Organes hat sich erst zu etwas Großem und Kühnem entschlossen. Er unternahm es, einen offenen Brief an Franz Kossuth, ihren Patron, zu schreiben. Und dabei hat sich der Jóska ein wenig geirrt, dem er hat den „offenen Brief“ in die offiziöse Drucksache der Genossenschaft geschrieben und hat sie dem Adressanten nicht zugesendet. Wir sind ihr nicht böse gesinnt, jener Gruppe von Friseurgehilfen, jedoch: so lange soll Kossuth leben, bis er diese Drucksache lesen wird, dann wird er gewiß — ein Methusalemalter erreichen.

Kollegen! Der Standpunkt unserer Organisation in dieser Angelegenheit ist uns allen bekannt; er ist die Aufrechterhaltung der gegenwärtigen Verhältnisse. Denn wir dachten mit gesundem Verstand und Magen auch daran, daß unseren in Krankheit und Elend schmachtenden Kollegen auch die größeren Krankenunterstützungen wohlzutun werden, die ihnen nach den höheren Beiträgen zuteil werden müssen. Es soll aber niemand glauben, daß vielleicht die schwachbesoldeten und über ein geringes Nebeneinkommen verfügenden Kollegen erklärt haben, der Entrichtung der 43 Heller Beiträge unfähig zu sein. Mit nichten. Die bestbesoldeten und über das beste Einkommen verfügenden Innerstädter Friseurgehilfen haben dies getan. Ihre niederträchtige Absicht lag so offenkundig vor aller Welt, daß kein

schwarzes Tuch der Welt sie zu bedecken vermochte. Bei diesen Herren spielen 12 $\frac{1}{2}$ H. keine Rolle. Sie verspielen im Karten- und Billardspiel viel mehr, als diese elenden paar Heller. Sie sind Kavaliere und vor allem anderen Patrioten und — Verräter ihrer Arbeitergenossen. Also, aus welchem Grunde sind sie denn so sehr erbittert? Es war von einigen, um den Fleischtopf sich kränkenden Arbeitern und einem von jedem Selbstbewußtsein entblößten Individuum die Parole ausgegeben, alles zu tun, was ihm sein Herr befiehlt; gleichviel, ob es gegen seine und seiner Brüder vitalsten Interessen ist, oder nicht. Und das ist auch geschehen, und das soll uns ein Beispiel für die Zukunft sein. Lernen wir hieraus, daß wenn bei unserem Gewerbe einige um fette Bissen sich herandrängende Individuen die Welt vollposaunen, wir zu jeder Zeit zu deren Werkzeugen werden können. Mit einem organisierten, selbstbewußten Arbeiter kann so etwas nicht geschehen.

✱

Das Arbeiterversicherungsgesetz vom Jahre 1907 ist berufen, anscheinlich das Los des Arbeiters zu erleichtern. Es verfügt, daß die bisherige Verfügung, laut welcher die Beiträge zu einem Drittel der Arbeiter, zu zwei Drittel aber der Arbeitgeber zu entrichten hatte, außer Kraft tritt und an Stelle dieses Verhältnisses die Parität tritt, d. h., daß vom 1. Juli 1907 ab die Krankenkassenbeiträge von beiden Teilen in gleichem Verhältnis entrichtet werden müssen. Diese Verfügung bürdet zweifellos den ärmeren Arbeitern größere Lasten auf, als dies bisher der Fall war. Für den Arbeiter aber — trotzdem auch ihm größere Lasten aus dieser Verfügung erwachsen — ist dies gewiß segensbringend. Unsere Arbeitgeber aber sind gewöhnt, die Krankenbeiträge nicht nur in Abzug zu bringen, sondern diese auch gar nicht einmal in die Kasse einzuzahlen. Und dafür wird ihnen nicht einmal der Gerichtsvollzieher auf den Hals geschickt. Wenn daher ein großer Teil der Arbeitgeber gegen die gegenwärtigen hohen Beiträge empört wäre, würden wir dies noch verstehen. Aber anstatt dessen richteten die wohlgestatteten und über einen hübschen Verdienst verfügenden Innerstädter Gehilfen eine Eingabe an die Direktion der Arbeiterversicherungskasse, in welcher sie verlangten, daß die Friseurgehilfen aus der IV. Klasse in die III. Klasse aufgenommen werden sollen. In der IV. Klasse sind nämlich die Beiträge 43—43 H., nach welchen täglich Kr. 2, resp. Kr. 14 wöchentlich Krankenunterstützung gezahlt wird. In der III. Klasse sind die Beiträge 32 $\frac{1}{2}$ —32 $\frac{1}{2}$ Heller, wonach täglich Kr. 1.50, respektive Kr. 10.50 wöchentlich Krankenunterstützung bezahlt wird. Also für 11 H. wollen diese Herren 50 H. täglich, bezw. Kr. 3.50 wöchentlich an Unterstützung verlieren. Mit reiner Vernunft so etwas anzurichten, ist doch eine handgreifliche Böswilligkeit.

Die Direktion der Krankenkasse lief daher das 14-er Komitee der Genossenschaft und die Vertreter unserer Organisation zu einer Enquete zusammen. Bei dieser Enquete argumentierten die Vertreter unserer Organisation für die Aufrechterhaltung der gegenwärtigen Zustände. In diesem Bestreben wurden unsere Vertreter auch von der Direktion der Kasse unterstützt, und sie wies auf Grund positiver Daten aus, daß wer etwas anderes will, nur gegen seine eigenen

Interessen handelt. Natürlich ist es, daß der Paprika Jancsi der Genossenschaft, der noch nirgends teilgenommen hat, ohne seine Giftpeile auf einzelne Personen abzuschließen, gegen alle vernünftigen Argumente opponierte. Er wollte nur Geld zurück haben. Schließlich erklärte der Direktor, was er vielleicht am allerersten erklären sollen hätte, nämlich, daß vom 1. Februar ab eine neue Verfügung ins Leben tritt, laut welcher die Mitgliedsbeiträge in 6 Klassen eingeteilt werden. Nach dieser Beitragstabelle wird in der IV. Klasse, in welcher die Friseurgehilfen jetzt sind, 29—29 H. an Beiträgen zu entrichten sein; die Krankenunterstützung aber bleibt die gegenwärtige, d. h. täglich Kr. 2, resp. Kr. 14 wöchentlich.

Die Vertreter unserer Organisation nahmen diese Erklärung mit Freuden zur Kenntnis, ebenso die Vertreter der Arbeitgeber. Und da geschah das Schändliche. Die Patrioten wollten nicht einmal diesen Vorschlag akzeptieren, weil der Inkassant der Genossenschaft auch darin sein Ideal nicht verwirklicht sah, nämlich daß die Krankenkasse nicht mehr in den Schoß der Genossenschaft gelangt. Die energische Zurechtweisung eines Vertreters der Genossenschaft vermochte erst die Irreführten zu einer Vernunft zu bringen.

Wir freuen uns außerordentlich der Blamage dieser Herren, daß wenigstens auch die Vertreter der Genossenschaft es mit ansehen konnten, wer da die dunkelste Dummheit und wer das nüchterne Selbstbewußtsein vertritt. Unser Sieg aber hat unsere Arbeitslust verdoppelt und wir setzen unsere Arbeit, den Ausbau unserer Organisation auf das energischste fort, die nur so groß und zum, die Interessen der Friseurgehilfen verteidigenden Faktor werden kann, wenn wir sie im Anschluß an die Gesamtarbeiterschaft auf sozialdemokratischer Basis fördern werden.

Nachrichten.

Die Lohnbewegung der Budapester Friseurgehilfen. Die Budapester Friseurgehilfen beschlossen am 31. Januar behufs Verbesserung ihrer wirtschaftlichen Lage eine Lohnbewegung in die Wege zu leiten. Die Forderungen der Gehilfen sind folgende: 1. Geschäftsöffnung 7 Uhr früh, Sperre 8 Uhr abends. Von der Acht-Uhr-Sperre sind ausgenommen die Samstage und die den Feiertagen vorangehenden Abende. 2. Für jeden Arbeiter ein halber Wochentagsausgang von 12 Uhr angefangen. Fällt ein Feiertag in die Woche, unterbleibt der Ausgang. 3. Eine Stunde Mittagspause. 4. Abschaffung der Dienstbotenarbeiten. 5. Minimallohn: ohne Verpflegung wöchentlich Kr. 11, mit Verpflegung wöchentlich Kr. 5. Wochenauszahlungen. 6. Für Aushilfe am Samstag und Sonntag Kr. 6, für einen Wochentag Kr. 2. 7. Nur organisierte Gehilfen dürfen beschäftigt werden. Anerkennung der Vertrauensmänner.

Der Kampf dauert ununterbrochen fort. Bisher haben zirka 400 Arbeitgeber die Forderungen bewilligt und die vorgelegten Verträge unterzeichnet. Die Gehilfen hoffen zuversichtlich auf durchgehenden Erfolg.

Verständigung. Die freie Organisation der ungarischen Friseurgehilfen verständigt die organisierten Kollegen, daß sie mit der Ausgabe der Legitimationen begonnen hat.

*Die freie Organisation
der ungarländischen Friseurgehilfen.*

Totenliste. Das treue Mitglied unserer Organisation, Kollege Julius Major ist an Lungenschwindsucht im 21. Lebensjahre in Budapest gestorben. Die Proletarietkrankheit hat wieder einen begeisterten Kämpfer aus unserer Mitte hinweggerafft. Der Verbliebene war ein ausdauernder und überzeugter Kämpfer unserer Sache und hat niemals gefehlt, wenn es sich um die Interessen der Gesamtheit handelte. Von seinem Tode wurden wir durch einen unglücklichen Zufall, leider, recht spät verständigt und so konnten wir nur mehr als Zeichen unserer Pietät sein Grab bekränzen.

Sein Andenken wird pietätvoll gewahrt.

Verinsnachrichten.

Das Lokal des Fachvereines (Zentrale) befindet sich: VII., Óvoda-utca 9. Telefon Nr. 99—49.

Amtstunden von 9—12 Uhr vormittags und von 2—7 Uhr nachmittags.

Arbeitsvermittlung: von 10—12 Uhr mittags.

Kassstunden für die Mitglieder jeden Dienstag und Freitag abends von 1/2 9 bis 1/2 10 Uhr.

Die **Zentralleitung** amtiert jeden Mittwoch abends von 1/2 9 bis 1/2 10 Uhr, zu welcher Zeit die Ansprüche bezüglich der Arbeitslosen-Unterstützungen, sowie die dem Ausschuß zu unterbreitenden Ansuchen betreffs Erhebung der Einzahlpflicht im Falle der Arbeitslosigkeit anzumelden sind. Wohnungswechsel ist unverzüglich anzumelden. Alle Korrespondenzen und Geldsendungen sind an Sekretär Johann Klincsák (VII., Óvoda-utca 9) zu richten. Mitglieder an solchen Orten, in welchen unser Fachverein keine Ortsgruppen oder Zahlstellen hat, haben ihre Beiträge mit obiger Adresse direkt an die Zentrale einzusenden. Solchen Sendungen sind 10 Heller für Porto für die Zusendung der Quittungsmarken beizulegen. *Da die Arbeiten für den Jahresbericht im Zuge sind, werden die Leitungen der Ortsgruppen ersucht, ihre Berichte und Abrechnungen zu Ende d. M. pünktlich der Zentrale einzusenden.*

Die Zentralleitung.

An die Leitungen unserer Ortsgruppen! An die Leitungen unserer Ortsgruppen ergeht hiemit die dringende Aufforderung, die Einberufung ihrer Mitgliederversammlungen — insoweit dies bisher noch nicht geschehen ist — je eher zu bewerkstelligen und die Wahl der, zu der im Laufe des Monats März in Budapest abzuhaltenden Delegierten-Generalversammlung zu entscheidenden Delegierten laut §§ 9 und 14 der Statuten vorzunehmen und hievon unter Mitteilung der Namen der Gewählten die Zentrale je eher zu verständigen.

Der Zentralleitung.

Vorlesungen. Jeden Dienstag und Freitag abends finden in den Lokalitäten des Fachvereines Vorlesungen aus allen Gebieten der Wissenschaften statt, deren Besuch den Kollegen sehr zu empfehlen ist. Gegenwärtig hält Genosse Pelczéder sozialwissenschaftliche Vorträge. Wir ersuchen die Kollegen, die Vorträge recht fleißig zu besuchen.

Verständigung. Wir verständigen unsere Mitglieder, daß wir am 11. d. M. unsere Bibliothek eröffnet haben. Bibliothekstunden jeden Dienstag und Freitag von 1/2 9 bis 1/2 10 Uhr, zu welcher Zeit Bücher zu haben sind. Wir ersuchen die Kollegen zur Bereicherung der Bibliothek beizutragen.

*Gustav Hurm
Bibliothekar.*

Danksagung. Kollege Ludwig Alxner hat zugunsten unserer Bibliothek 5 Kronen gespendet. Es spricht für die zu edlen Zwecke gemachte Spende ihren Dank aus *die Vereinsleitung.*

Einladung. Das Vergnügungskomitee des Fachvereines der ungarl. Friseurgehilfen veranstaltet am Sonntag, den 16., abends 8 Uhr, in den sämtlichen Lokalitäten des Cafe „Mercur“ (Ecke der Szondy- und Vörösmarty-uten) einen mit Tanz verbundenen gemütlichen Familienabend, zu welcher wir alle unsere Mitglieder, Kollegen, Freunde und Bekannten höflichst einladen.

Das Vergnügungskomitee.

Aus der Provinz.

Der Soroksárer Sieg.

In der Nähe der Hauptstadt, in der Großgemeinde Soroksár haben die auf dem Boden der modernen Arbeiterbewegung stehenden Friseurgehilfen gezeigt, daß eine stramm organisierte, selbstbewußte Arbeitergruppe alles erreichen kann, was sie nur zur Verbesserung ihrer Lage für notwendig erachtet. Lob gebührt unseren Soroksárer Kollegen für ihre männliche, keine Angst kennende Haltung, die sie in dem schweren Kampfe um ihre bessere Existenz an den Tag legten, was ihnen dank dieser ihrer Haltung auch glänzend gelang. Wie ein einziger Mann, wie eine Phalanx standen sie da und schreckten nicht einmal vor den Flintenläufen der Gendarmerie zurück. Keinem einzigen fiel es ein, zum Streikbrecher und Verräter zu werden. Gebührendes Lob gehört auch der Soroksárer Gesamtarbeiterschaft, welche unsere Kollegen mit allem Notwendigen treulich unterstützte. Die Leitung unserer Organisation nahm sich um die Sache der Soroksárer Kollegen an, indem sie die Ausgleichsverhandlungen in die Wege leitete und ohne behördliche Einmischung am 28. v. M. den Ausgleich auch zustande brachte und zwar mit glänzendem Resulta zugunsten unserer Kollegen. Sämtliche Arbeitgeber unterzeichneten die ihnen vorgelegten Forderungen, welchen unsere Organisation eine vertragsmäßige Form zugeben wußte. Sechs Tage lang dauerte der Streik, während dessen wir wieder einmal Gelegenheit hatten zu erfahren, welche Kraft das Zusammenhalten selbstbewußter Kollegen in sich birgt. Kollegen, ziehet die Lehren!

Nagyvárad (Großwardein). Die Nagyvárad Ortsgruppe unseres Fachvereines hielt am 27. Januar, abends 9 Uhr, ihre ordentliche Jahresgeneralversammlung ab. Die Mitglieder waren vollzählig erschienen. In Vertretung der Zentrale war Sekretär Johann Klincsák anwesend.

Vorsitzender L. Egey begrüßt den Vertreter der Zentrale, sowie die erschienenen Kollegen, konstatiert die Beschlußfähigkeit und erteilt vor der Tagesordnung dem Vertreter der Zentrale, F. Klincsák, das Wort, der mit Freuden die versammelten Kollegen im Namen der Zentralleitung begrüßt; er erläutert in kurzer, aber inhaltsvoller Rede die Notwendigkeit und Wichtigkeit des Ausbaues der Organisation durch diese Gruppe. Redner betont, es sei Pflicht eines jeden Kollegen dieser Gegend, durch kräftige Unterstützung das Bestreben der Zentrale und der Nagyvárad Ortsgruppe zu honorieren, zumal die Gruppe der einzige Ort ist, an

welchem die Kollegen die moderne Richtung, Bildung, den kollegialen Geist und die Idee der Zusammenhaltung pflegen können, wie es dem Zeitgeist und den Interessen der Arbeiterschaft entspricht.

Kollege Josef Papp erstattet Bericht über die Tätigkeit der Leitung, welcher auf ausdauernden Fleiß derselben schließen läßt.

Kassier J. Zsigován erstattet den Kassenbericht, den die Versammlung einhellig zur Kenntnis nahm, worauf sie der Leitung das Absolutorium erteilte.

Vorsitzender dankt im Namen der Leitung für das in sie gesetzte Vertrauen und proponiert die Entscheidung eines Kandidierungskomitees, worauf er die Debatte auf 10 Minuten suspendierte.

Die Wahl ergab folgendes Resultat. Vorsitzender wurde E. Balogh. Stellvertreter J. Cseke, Schriftführer F. Cseke, Kassier J. Tatai, Kontrollorre J. Ocsay und J. Prohászka, Ausschußmitglieder L. Egey, J. Papp, J. Zsigován, G. Tóth, J. Márton, J. Szakács, E. Szabó, L. Komáromi, M. Jurovics, K. Robicsek, G. Kerekes und G. Gergely. Ersatzmitglieder J. Bartók, E. Kovács, J. Fülöp und J. Molnár.

Vorsitzender Balogh dankt für das Vertrauen und verspricht im Namen der Neugewählten, sich in jeder Hinsicht dieser Auszeichnung würdig zu zeigen und der Organisation nach Kräften dienen zu wollen.

J. Klinesák bespricht nun mit überzeugenden Argumenten den Zweck und Nutzen der Organisation und weist darauf hin, daß die Friseurgehilfen sich nun nicht mehr mit ihrer eingebildeten Intelligenz begnügen dürfen, sondern sie müssen vielmehr an dieser Stelle lernen, zu selbstbewußten Mitgliedern der Arbeiterschaft zu werden. Die Friseurgehilfen müssen endlich die Richtung einschlagen, in welcher sie einmal mehr Licht erblicken werden. Wollen die Friseurgehilfen dies aber erreichen, so dürfen sie auf niemanden Hilfe rechnen, sondern sich einzig und allein nur auf ihre eigene Kraft verlassen. Ausdauer, Fleiß und felsenfeste Ueberzeugung können zum Ziele führen. Redner ermutigt die Kollegen, mit fester Ueberzeugung, mit ganzer Kraft die Interessen der Gehilfenschaft und ihr neues Heim, die Organisation auch in Zukunft dem Feinde gegenüber bis zum letzten Atemzuge zu verteidigen.

Nach der schwungvollen Schlußrede des Vorsitzenden wurde die Versammlung geschlossen.

Kolozsvár (Klausenburg). Die Kolozsvärer Friseurgehilfen hielten am 28. Januar, abends 9 Uhr, eine öffentliche Versammlung ab, die sehr gut besucht war.

Auf Empfehlung des Einberufers, Kollegen Diószeghy, wurde zum Vorsitzenden Karl Keresztes, zum Schriftführer Blasius Kahajda gewählt. Referent Kollege Ferdinand Pata besprach in längerer Rede die wirtschaftliche Lage der Friseurgehilfen und war bestrebt, besonders die der Kolozsvärer Kollegen in ihrer nackten Wahrheit zu illustrieren. Sodann ergriff Kollege J. Klinesák in Vertretung der Zentrale unserer Organisation das Wort, indem er die Aufmerksamkeit der Gehilfen auf die „humanen“ Vorkehrungen der Kolozsvärer Arbeitgeber lenkte. Diese sind alle dem Kolozsvärer Ausbeuterverband der Arbeitgeber beigetreten, mit dessen Hilfe sie die Preise erhöht haben. Demgegenüber aber arbeiten die Friseurgehilfen auch weiterhin für die bisherigen Schandlöhne, in den traditionellen

mißlichen Verhältnissen. Wenn aber die Arbeiter sich aufzurufen getrauen und die Verbesserung ihrer Lage fordern, so werden die Arbeitgeber wieder den Patriotismus zu Hilfe rufen, um die Gehilfen mit Hilfe des Ausbeuterverbandes ausspielen zu können. Am bedauerlichsten ist es, daß es auch unter den Friseurgehilfen Individuen gibt, die die Arbeitgeber in dieser ihrer „edlen“ Bestrebung immer bereitwillig unterstützen und sich mit den ihnen hingeworfenen vier Kronen „Lohnverbesserung“ begnügen, welche die Meister von den erhöhten Mehreinnahmen von 80 bis 100 Kronen ihnen gnädigst anboten. Redner bespricht das Organisationsbestreben der Kolozsvärer Kollegen, mit welchem sich einige durch Pfaffenphrasen irreführte Gesellenvereinsmitglieder durchaus nicht befreundeten können. Redner wies in seiner Rede schließlich auf die Notwendigkeit und den Nutzen der Organisation hin und lieferte glänzende Beweise für die Richtigkeit seiner Behauptung, daß die Friseurgehilfen nur so ihre Interessen gehörig wahren können, wenn sie alle einer starken Organisation beitreten. Im ähnlichen Sinne äußerten sich die Kollegen Kahajda und Tata. Nachdem die Kollegen beschlossen hatten, der Organisation beizutreten, wurde die Versammlung geschlossen.

Offener Sprechsaal.*

22. Januar 1908.

Herrn **Johann Deffert**

Budapest.

Geehrter Freund!

In dem in Ihrer Redaktion im Jahre 1905 erschienenen Blatte „Fodrászsegédek Szakközlönye“ sind unter meiner Namenszeichnung „Vadász“ mehrere Artikel politischen Anstriches erschienen. Die sich ändernden Verhältnisse haben so Ihre, wie auch meine damalige Auffassung geändert und einer radikaleren Auffassung zugetrieben. Die politische Parteilassung des oben erwähnten Blattes vertritt heute das Meisterorgan „Fodrász Ujság“ und ich muß zu meinem Erstaunen erfahren, daß dieses Blatt systematisch Artikelserien parteipolitischen Inhaltes unter der Namenszeichnung „Vadász“ veröffentlicht.

Ich erachte es demnach für notwendig zu erklären, daß der Schreiber dieser Artikelserien mit meiner Person nicht identisch ist und daß ich die Richtung und Ansichten derselben nicht teile.

Ihr Ihnen geneigter
Eugen Vadász,
Privatbeamter.

Öffentlicher Dank.

Allen jenen Kollegen, Freunden und Bekannten, die gelegentlich des Ablebens meines geliebten Gatten durch ihr Beileid meinen Schmerz zu lindern versuchten; allen jenen, die zu der durch den „Fachverein der ungarländischen Barbier- und Friseurgehilfen“, behufs Erleichterung meiner materiellen Lage veranstalteten Sammlung ihr Schärfelein beitrugen, und schließlich jenen Kollegen, die die Mühe nicht scheuten, sich mit der Sammlung zu meinen gunsten zu befassen, sage ich auf diesem Wege meinen tiefgefühltesten Dank.

Budapest, 9. November 1907.

Witwe Stephan Tóth.

* Für Text und Inhalt der in dieser Rubrik veröffentlichten Mitteilungen ist die Redaktion nicht verantwortlich.
Die Red.

Öffentliche Quittung.

Ueber 186 Kronen 10 Heller, sage Ein- und sechsundachtzig Kronen zehn Heller, die ich aus Anlaß des Todes meines geliebten Gatten als Ergebnis der zu meinen gunsten veranstalteten Sammlung des „Fachvereines der ungarländischen Barbier- und Friseurgehilfen“ am untenangesezten Tage vom Sekretär des genannten Vereines richtig und bar mit Dank übernommen.

Budapest, 9. November 1907.

Witwe Stephan Tóth.

Internationales Sekretariat.

Ab 1. Januar 1908 tritt das Sekretariat in Tätigkeit. — Die *Fachorgane* der angeschlossenen Verbände sind fortan in der Weise gegenseitig auszutauschen, daß die Expedition jedes Verbandsorgans an jede Zentralstelle der Bruderorganisation sowie Exemplare ihres Blattes versendet, als der Bruderverband Mitgliedschaften zählt. Die Sekretäre der Verbände wollen nun per Karte umgehend Mitteilung machen, wie viele Ortsgruppen diese zählen. Die bezügliche Mitteilung wird an alle Verbände weitergegeben.

Das Protokoll der I. Internationalen Konferenz ist fertiggestellt und wird zum Herstellungspreise abgegeben. Ins Ausland reisende Mitglieder eines Verbandes, welche unterstützungsberechtigt sind, müssen sich eine Legitimation von der Zentrale ihrer Organisation beschaffen.

F. Eitzkorn, Hamburg 19,
Osterstraße 166.

An die Mitglieder der Organisation! Nachdem das Protokoll der I. internationalen Friseurgehilfen-Konferenz erschienen ist, ersuchen wir, dasselbe umgehend bei Fertigtem zu bestellen, da der Besitz desselben für jeden organisierten Kollegen eine Notwendigkeit ist. Preis 25 Heller.

Johann Deffert,
Obmann.

Adressen-Verzeichnis der Zentralvorstände der Friseurgehilfen-Organisationen des Kontinents:

Deutschland: Fritz Eitzkorn, Hamburg, 19 Osterstraße 166.

England: F. W. Niessen, London, W., 12 Silver Crescent.

Frankreich: A. Luquet, Paris, 3 Rue du Chateau d'Eau (Bourse du Travail, 19).

Österreich: Karl Alschner, Wien, VI. Bez., Königsgasse 10.

Ungarn: J. Deffert, Budapest, IX., Teréz-körtl 46.

Schweiz: O. Schneider, Bern, Kramgasse 49.

Dänemark: W. Hansen, Kopenhagen, Rømersgade 22, 1.

Schweden: Stockholm, Malmskillnadsgatan 11, 1. tr. ö. g.

Serbien: Gasthaus Paun, Belgrad.

Bulgarien: Slavy Konstantinov, Sofia, ul. Maria Louisa 49.

In Gast- und Kaffeehäusern fordert das einzige deutsche Organ der ungarländischen sozialdemokratischen Partei: die „Volksstimme.“

Für die Redaktion verantwortlich: **Johann Deffert.**